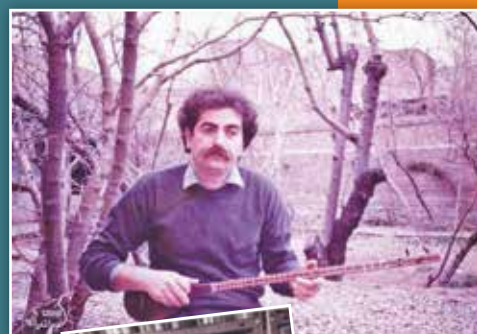

● انتشار نخستین
گفت‌وگوی
مطبوعاتی
شهرام ناظری

● ۱۳۶۹، سالی
که هم پرویز ناتل
خانلری، هم مهدی
اخوان ثالث و هم
زهرای کیایی آن
درگذشته‌اند

رویدادهای مهم این شماره:

اشاره به اخوان ثالث در خبر درگذشت زهرا کیا

همسر خانلری در گور اخوان

لایذ شنیده‌اید که خاکسپاری مهدی اخوان ثالث در محوطه آرامگاه فردوسی، حرف و حدیث‌هایی در پی داشته است. از جمله اینکه اخیراً زردشت اخوان ثالث در گفت‌وگو با نگار حسین‌خانی در روزنامه همشهری در این باره حرف زده بود. حالا جالب است بدانید ماجرای خاکسپاری اخوان، سوی دیگری هم داشته که به زهرا کیا مربوط بوده است؛ ادیبی که همسر پرویز ناتل خانلری و خواهر تندرو کیا بود. عجب نسب و سببی! نه؟ او همسر کسی بود که از اردوگاه سنت‌گرایان با نیما مخالفت می‌کرد و در عین حال خواهر کسی که از جبهه آوانگارد‌های ادبی با نیما بر سر ستیز بود. بگذریم....

خبر درگذشت کیا در شماره ۳۹ «دنیای سخن» منتشر شده است. نکته این است که در متن خبر آمده که زهرا کیا در گوری آرام گرفته که قرار بوده اخوان در آن به خاک سپرده شود، اما خب می‌دانیم که اخوان را به توس می‌برند. کیا در بهشت زهراي تهران قطعه ۷۳، ردیف ۳۱، شماره ۶۶ به خاک سپرده شده است، در جوار همسرش. ماجرا به سال ۱۳۶۹ مربوط است؛ سالی که هم پرویز ناتل خانلری، هم مهدی اخوان ثالث و هم زهرا کیا طی آن درگذشته‌اند. هنوز چهار سالی تا شکل‌گیری قطعه هنرمندان بهشت زهرا مانده

بوده؛ می‌دانیم که اولین مدفون قطعه هنرمندان مهرداد بهار بوده است به آبان‌ماه ۱۳۷۳ و جالب است بدانید یکی دو سال پیش که یکی از شاگردان بهار درگذشت، پیکرش را بدون اجازه خانواده بهار، به عنوان همسایه طبقه دوم او به خاک سپردند. عجب مربعی! بهار و شاگردش، کیا و اخوان.

موسیقی‌اش را از کی شروع کرده این‌طور پاسخ می‌دهد: «سال ۵۳ با تأیید و تشویق نوعی برومند و دوستان دیگری چون محمدرضا لطفی و هوشنگ ابتهاج توانستم در رادیو و تلویزیون به عنوان خواننده رسمی استخدام شوم. نخستین کارم را نیز با گروه شیدا انجام دادم با تصنیفی از شیخ بهایی و مثنوی مولوی که این همکاری بعدها با حسین علیزاده و پرویز مشکاتیان ادامه داشت. سال ۵۴ در رادیو با خوانندگان ارزشمندی چون حسین قوامی، عبدالعلی وزیری و محمدرضا شجریان آشنا شدم و از تجربیاتشان بهره‌مند بودم. پیش از انقلاب به دلایل جو خاصی که در رادیو حاکم بود، من و سایر همکارانم که به موسیقی اصیلی می‌اندیشیدیم، با کارهای مبتدلی که رواج داشت مخالف بودیم و به همین سبب فعالیت چندان نداشتیم. در آن زمان ۴ یا ۵ کار را برای تلویزیون بیشتر اجرا نکردم.

